

SD

KURIREN

SVERIGEDEMOKRATISK TIDSKRIFT

Ian ger goda råd till Jimmie och SD

► Under valrörelsen sade det "klick" mellan Jimmie Åkesson och förre Ny Demokrati-ledaren Ian Wachtmeister. I en öppen intervju berättar Ian om politik och entreprenörskap samt ger SD och Jimmie goda råd.

Sidan 9

Storartet SD-val i Skåne och syd

► Att Sverigedemokraterna skulle lyckas väl i södra Sverige i allmänhet och Skåne i synnerhet var ingen överraskning. Ändå upphör man inte förvånas över de sydliga valarbetarnas glädje och entusiasm!

Sidan 11

Usel valinsats av svenska medier

► Press och övriga massmedier skrev och talade i valrörelsen upphörligt om det förestående valet. Som vanligt var råsoporna mot SD ett stående inslag i bevakningen. SD-K-analytikern Robert Stenkvist ger inte mycket för mediernas valinsats

Sidan 12

Jubel för Sverige – SD kom in i riksdagen!

► Inte undra på att Jimmie Åkesson är glad: Sverigedemokraterna blev åttonde parti i Sveriges riksdag efter 5,7 procent av rösterna i valet, vilket gav 20 mandat. SD har med enfasetablerat sig i parlamentet genom att bland annat lägga fram ett eget budgetförslag, presentera ett 20-tal motioner och göra sin stämma hörd i debatterna. Detta lovar utomordentligt gott inför fortsättningen. ■

Succé för SD Södertälje

Sidan 6

"Ches" verkliga ansikte

Sidan 8

SDU tar ingen skit

Sidan 10

Fyra orsaker bakom Sverigedemokraternas succéval

DET HAR I MEDIA kannstöpts våldeliga om orsakerna till Sverigedemokraternas valframgångar den 19 september, då SD som bekant inte bara vann riksdagsinträde med 5,7 procent av rösterna utan dessutom gick fram på ett övertygande sätt i kommunal- och landstingsval över hela riket.

I eftervalsdebatten har än den ena, än den andra orsaken lyfts fram som förklaring till den formidabla SD-succén. Beveklsegrunderna bakom SD:s frammarsch måste emellertid sökas på bred front.

1. Politiskt paradigmskifte

Den grundläggande framgångsfaktorn måste enligt min mening sökas i ett pågående paradigmskifte i svensk och europeisk politik. Den politiska korrekthet som, med rötter i det vänstervridna 1970-talet, byggts upp håller på att förlora sitt grepp om människornas sinnen. Det medför att allt fler blir benägna att på ett förutsättningslöst sätt diskutera frågor som tidigare ansetts vara otillåtet kontroversiella, och här är immigrationen bara en bland flera frågor.

Nära sammanhängande med den massiva folkförflyttningen till vår del av världen har varit det kriticaltiska omhulldandet av mångkulturalismen. De vittförgrenade problemen – kriminalitet, drogmissbruk, bostadsbrist, arbetslöshet, rotlöshet,

skärpta konflikter med mera – som denna kvasiideologi oundvikligen bär med sig har länge viftats bort.

Debatten i länder som Tyskland och Nederländerna visar nu att detta håller på att förändras. I Tyskland har förbundskansler Angela Merkel gått till hårt angrepp mot multikultiflummet, och i Nederländerna har Geert Wilders islamkritiska Frihetsparti nått spektakulära framgångar. För att nu inte tala om Dansk Folkepartis starka ställning i vårt sydliga broderland.

Det var självklart att denna internationella trend förr eller senare skulle nå också Sverige.

2. Jimmie Åkesson

Varje politiskt parti står och faller med att ha en attraktiv ledare, vilket Sverigedemokraternas partiordförande sedan 2005, Jimmie Åkesson, är ett klockrent exempel på. Jag är övertygad om att inte bara så gott som varje sverigedemokrat utan också en betydande del av svenska folket – också personer som inte röstat på SD – noterat att Jimmie vuxit med uppgiften och gått från klarhet till klarhet i sina framträdanden i TV och andra medier.

Själv insåg jag med närmast chockartad tydlighet hur vass Jimmie egentligen är sedan han formligen sopat golvet med centerledaren Maud Olofsson i en TV-debatt för något år sedan. Jag är därtill säker på att många inom televisionsmedi-

et drog exakt samma slutsats, vilket tveklöst var en viktig faktor bakom SVT:s beslut att stoppa Jimmie från att delta i partiledardebatterna.

I och med SD:s riksdagsinträde kommer sådant fulspel inte att kunna tillämpas i samband med valet 2014.

3. SD:s partiorganisation

Även om vår partiledare således spelat en nyckelroll när det gäller att förklara SD:s valsuccé så går det inte att komma ifrån att partiorganisationen både breddats och vässats mellan 2006 och 2010. Det har kunnat ske dels genom en ökad medlemstillströmning, dels genom ett outtröttligt arbete levererat av otaliga partiorganisatörer, eldsjälur och gräsrotter över hela landet.

Det finns anledning att här lyfta fram den metamorfos partiets ungdomsförbund, Sverigedemokratisk Ungdom (SDU), genomgått under excellent ledarskap av Erik Almqvist vilken som välförtjänt lön för mödan kunde kvittera ut en riksdagsplats. Ungdomarnas grått gula tröjor, liksom deras städade och trevliga uppträdande, lyste upp mångt evenemang under valrörelsen!

4. Diskrimineringen av SD

Våra motståndare brukar ofta oja sig över vår förmenta tendens att, helt obefogat har man menat, känna oss diskriminerade och misshandlade

av medier och politiskt etablissemang: ”Se bara, nu spelar Sverigedemokraterna martyrer igen”, har det hetat. Alla som representerat SD i valrörelsen är emellertid smärtsamt medvetna om att sagda diskriminering, inklusive frekventa mötesstörningar och pöbelupplopp, varit en levande realitet.

Den orättvisa behandlingen har försiggått på praktiskt taget alla plan, från skolinbjudningar till censur i tidningarnas insändarspalter. Ta till exempel hur medierna och förstasigupåarna betedde sig varje gång SD kom med ett stort utspel, där våldtäktsutredningen och valmanifestet är de mest talande exemplen. Varje tidning och TV-kanal med självaktning rafsade ihop ett antal ”experter” vilka i kör ”sågade” SD:s slutsatser och förslag jäms med fotknölar.

Mycket kan sägas om svenska väljare, men inte nödvändigtvis att de är helt bakom flödet. Jag är därför övertygad om att SD plockade hem många röster genom nämnda behandling. ■

Tommy Hansson
Chefredaktör

Monarkin ger oss samband med ett 1 000-årigt förflutet

Chefredaktör
Tommy Hansson

FÖR DE FLESTA sverigedemokrater blev det av naturliga skäl klackarna i taket på valnatten. Tyvärr hade jag inte själv möjlighet att intaga denna i alla fall i teorin behagliga kroppsställning. Jag hade nämligen osmaken att tre dagar före valet den 19 september råka ut för en olycka i hemmet vilket ledde till både demolerade revben och blodfylld lungsäck.

Följaktligen tvingades jag dagarna före valet och därefter tillbringa viss tid dels hemma i något slags viloläge, dels på Södertälje sjukhus alternativt vid den vårdcentral där min värderade husläkare håller till. När detta skrivs är hälsoläget dessbättre under kontroll. Denna utgång var inte på förhand given. Hade det slutat riktigt illa – eller bra, beroende på hur man ser på min person – hade jag nu inte suttit vid min dator och knackat ner dessa rader utan förenats med hädangångna anförvanter.

Genom mitt snöpliga frånfälle tvingades naturligtvis mina parti-

vänner på orten dra ett extra tungt lass på valdagen, vilket de av valresultatet att döma gjorde med den äran.

Olyckshändelsen och dess för mig smärtsamma följder tvingade mig att dra ned på tempot, något som bland annat fick till följd att jag i lugn och ro fick tillfälle att begrunda några av de samhällsfrågor som är väl så viktiga men kanske inte tillhörde de mest brännande debattämnen under valrörelsen. Av dessa har jag här valt att beröra frågan om Sveriges statskick.

Denna fråga får en blyxtbelysning varje gång riksmötets högtidliga öppnande äger rum i närvaro av kungafamiljen. Man får väl vara tacksam över att 1974 års regeringsform med dess så kallade Torekovkompromiss endast avskaffade det gemytliga klampandet av män skrudade som Carl XI:s karoliner och inte statschefens och hans familjs närvaro i riksdagshuset.

Kungen påminde vid riksdagsöppnandet om att innevarande år är av synnerlig betydelse för honom och hans familj. 2010 är det nämligen jämnt 200 år sedan kungaättens stamfar, Jean Bernadotte (1763-1810), valdes till Sveriges kronprins. När han anlände till Sverige 1810 var han kejsar Napoleons före detta marskalk, furste av Pontecorvo samt utrustad med tillnamnen Jean Baptiste Jules (Johannes döparen Julius). Som svensk konung fick han ju namnet Carl XIV Johan och skaffade sig valspråket ”Folkets kärlek min belöning”.

Att marskalk Bernadotte blev svensk kung efter den orkeslöse och i förtid äldrade Carl XIII kan vi hu-

vudsakligen tacka greve Otto Mörner för. Denne reste mer eller mindre på eget bevåg ner till Frankrike i syfte att hitta en efterträdare till den danskfödde kronprinsen Carl August, som avlidit i ett slaganfall under en truppinspektion i Skåne. Efter diverse underhandlande gick såväl Bernadotte själv som Napoleon och Carl XIII med på att den förstnämnde skulle bli svensk kronprins, och när han den 21 augusti 1810 av riksdagen i Örebro officiellt

Det var folkfest i Stockholm när kronprinsessan Victoria och Daniel Westling ingick äktenskap den 19 juni!
Foto: Tommy Hansson

utsågs därtill skedde det enligt hävderna ”till stormande jubel”.

Sverige fick efter Carl XIII:s död 1818 precis den monark det efter sju sorger, åtta bedrävelser och till synes oändligt krigande behövde. Carl XIV Johan inledde, tvärt emot vad

många antingen befarat eller hoppats på, en freds- och vänskapspolitik med arvfjenden Ryssland och lade grunden för en neutralitetspolitik som består till denna dag. Han såg dessutom till att Sverige efter förlusten av östra riksdelen (Finland) 1809 som ett resultat av Napoleonkrigets uppgörelser och freder tillerkändes Norge.

Carl XIV Johan avled drygt 80-årig 1844 och efterträddes då av sin son Oscar I, som till skillnad från fadern var någorlunda välbevandrad i svenska språket. På den vägen är det, som det brukar heta.

Vår nuvarande monark, Carl XVI Gustaf, har med sin känsla för tradition och pliktuppfyllelse sedan sitt trontillträde 1973 på ett förnämligt sätt tillsammans med sin familj visat vilka fördelar den konstitutionella monarkin har. Detta statskick ger med sin festivitas och glans för det första Sverige en unik PR och good-will i utlandet. För det andra står monarken – den regerande kungen eller drottningen – genom sin politiska neutralitet över partipolitiskt käbbel och blir därmed hela folkets statschef. Och för det tredje ger oss monarkin med sin historiska kontinuitet ett samband med det förflutna som går ungefär 1 000 år tillbaka i tiden.

Vår moderna monarki är som jag ser det en prydnad för Sverige! ■

Tommy Hansson

SD KURIREN

En budkavle är utskickad. Den löper genom dag och natt. Den går, såsom otaliga budkavlar fördom har gått, rättsols från gård till gård, från härad till härad. Det är den löpande elden som genom dag och natt skall kringföras. Budkavle går! Rid i natt!

Vilhelm Moberg, 1941

Sverigedemokraterna

Box 200 85
104 60 Stockholm
08-50 00 00 50
info@sverigedemokraterna.se
www.sverigedemokraterna.se

SD-Kuriren

Box 130 45
250 13 Helsingborg
08-50 00 00 52
redaktion@sdkuriren.se
www.sdkuriren.se

Chefredaktör

Tommy Hansson
tommy.hansson@sdkuriren.se

Ansvarig utgivare

Richard Jomshof
richard.jomshof@sdkuriren.se

Redaktion

Daniel Engström
Mattias Karlsson
Jens Leandersson
Johnny Skalin

Övriga skribenter i detta nummer:

Erik Almqvist
Niklas Andersson
Christofer Johnsson
Robert Stenkvist

Utgivning

SD-Kuriren utkommer med cirka sex nummer per år till Sverigedemokraternas medlemmar samt övriga prenumeranter.

Prenumeration, 6 nummer

150 kronor på bg 5280-7005.

Annonsering

Se www.sdkuriren.se eller ring 0455-151 33.

Upplaga

30 000 ex (november 2010)

SD-Kuriren utges av Sverigedemokraterna och är officiellt partiorgan. De åsikter redaktionen eller externa skribenter uttrycker i tidningen behöver inte nödvändigtvis motsvara partiets ståndpunkter. Redaktionen tar tacksamt emot foton, artiklar, sakuppgifter, tidningsutklipp och teckningar. Insänt material betraktas som tillhörande SD-K:s arkiv. Redaktionen förbehåller sig rätten att korta, rätta, redigera, illustrera och publicera insänt material. Redaktionen ansvarar inte för obeställt material.

© Sverigedemokraterna. Eftertryck tillåts endast om källan anges.

ISSN 0284-6861

SD-Kuriren på nätet – uppdateringar dygnet runt, 100 000 besök per månad.

Jimmie Åkesson om riksdagsinträdet:

– Sverigedemokraterna har ett ansvar att förvalta

SD-Kurirens Jens Leandersson fick i Jimmie Åkessons nya lägenhet i Stockholm en intervju med vår partiledare om riksdagsinträdet och framtiden för Sverigedemokraterna. Intervjun tar upp vad som hände under valrörelsen, den nya rollen som vågmästare i Sveriges riksdag samt partiets roll på litet längre sikt.

DET ÄR OORGANISERAT i den nya lägenheten, men Jimmie är vid gott mod och blickar redan framåt efter en valrörelse som inte liknar någon tidigare i partiets historia. Från att tidigare ha haft fullt upp med organisering och långa valrörelser så blev det i Jimmies tycke en kortare men mer intensiv valrörelse jämfört med tidigare.

– Efter en trög start, centralt sett, så blev det hysteriskt de sista veckorna, berättar Jimmie Åkesson. Det mediala intresset ökade under hela valrörelsen. och när valmanifestet presenterades vid valstugan på Sergels torg så var den journalistiska uppslutningen enormt stor.

”Trots allt så lyckades vi!”

I Jimmies tycke så var presentationen av valmanifestet Sverigedemokraternas riktiga genombrott i valrörelsen.

– Från att tidigare varit helt utelämnade till egen opinionsbildning så öppnade sig en ny arena att nå ut på för partiet, även om hetsen i medierna samtidigt tilltog. Mediernas hatkampanjer blev extrema ju närmare valet vi kom - även om vi är vana och förberedda på att det är ett motstånd mot oss så nådde det nya proportioner.

Valrörelsen, menar Jimmie Åkesson, kom till slut nästan att handla om för eller emot oss, vilket för vår del är positivt då väljarna tvingas att ta ställning.

– Det som är negativt är att många tar ställning till Sverigede-

mokraterna utifrån den niddbild som medierna målar upp och det i kombination med återkommande it-attacker mot våra hemsidor som gjorde att väljarna inte kunde få en rättvis bild av partiet. Våra kanslister var nedringda, och det var under vissa tider i princip omöjligt att komma fram på telefon. Trots allt så lyckades vi i valrörelsen.

TV 4:s kollaps

Det är omöjligt att inte ta upp TV 4 och deras beslut att stoppa valfilmen som skulle sätta fokus på att det finns en inbyggd ekonomisk broms i pensionssystemet, samtidigt som invandringens kostnader får skena hejdlöst.

Jimmie Åkesson menar att det är orimligt att Jan Scherman kan sitta och bestämma vilka annonsörer och annonser som ska passera TV 4:s nålsöga.

– För vår del så kvittar det vad för film vi visat, för så länge det förekommer kritik mot invandringens politik så är det tabu. Lika orimligt är det att det ska dröja till två veckor efter valet innan det konstateras att filmen inte är hets mot folkgrupp.

Jimmie anser här att lagen måste ändras så att utgivaransvaret för politisk reklam ges till annonsören, vilket Jimmie menar att SD ska föreslå i riksdagen under mandatperioden.

Inte trovärdigt

Debatten som följde efter TV 4:s beslut att stoppa vår valfilm födde en viktig debatt som tyvärr tappade bort såväl det nödvändiga samtalet kring en havererad invandring- och integrationspolitik som ett större fokus på yttrandefriheten. Däremot blottades hur illa ställt det är med demokratin i Sverige.

När sedan Danmarks borgerliga politiker krävde internationella valobservatörer i Sverige så värjde sig svenska politiker och hävdade att vårt valsystem är fullgott.

– Danmark hade helt rätt, säger

Jimmie Åkesson var av naturliga skäl sprudlande glad sedan SD kommit in i riksdagen med 5,7 procent av rösterna. Foto: Photo2be

Jimmie Åkesson, fusket blir allt mer organiserat och efter valet har samtliga partier reagerat och krav på nyval har rests. Det är inte trovärdigt att efter valet reagera på fusk som partierna själva är skyldiga till!

Framtiden i våra händer

När andra är trötta och nöjda så blickar Jimmie redan framåt och har satt nya mål och dragit upp strategier. Med en position som vågmästare i riksdagen så hoppas Åkesson kunna sätta agendan på ett helt nytt sätt som vi aldrig haft möjlighet att göra tidigare.

För SD som ett riksdagsparti så öppnas nya möjligheter vilket ska ge en plats i den politiska debatten.

Och Jimmie Åkesson kommer förvisso att synas i fler offentliga sammanhang än enbart i riksdagen.

Så här ser budskapet som Jimmie trummar in ut:

– Grundtanken är att Sverigedemokraterna har ett ansvar att förvalta. Vår roll i riksdagen ger oss inflytande, även om de andra partierna kommer att göra vad de kan för att stänga oss ute. Vi måste fokusera på vad vi själva kan påverka och inse att framtiden ligger i våra händer.

Det är lika mycket ett ansvar på kommunal nivå, att vi håller ihop liksom vår politik.

– Vi ska förvalta väljarnas förtroende, lovar Jimmie och skickar samtidigt en uppmaning till alla andra i

partiet att göra samma sak.

Politik i riksdagen

Vid den avslutande frågan om politiken som kommer att drivas i riksdagen så ser man en förväntan i Jimmies ögon.

Det är frågorna från valmanifestet, kontraktet med väljarna som Jimmie vill kalla det, som kommer att styra politiken. De tre huvudområdena kommer givetvis stå i fokus, säger Jimmie: den oproportionerligt stora invandringen, respekt för lag och ordning, de äldres rätt och välbefinnande i samhället.

– Vad vår roll som vågmästare kommer innebära återstår att se, men tidigt i valrörelsen satte vi avtryck genom att lyfta fram pensionsskatten vilket övriga partier sedan hängde på. Vidare hoppas jag på att kriminalpolitiken kan få en plats i debatten.

Tidigare har övriga partier duckat för alla ämnen som berör kriminalpolitiken och vad som behöver göras för att komma tillrätta med problemen i samhället. Kopplingen till invandring- och integrationspolitiken kan vara en anledning.

Ta ansvar

Jimmie menar vidare att SD är berett att ta ansvar och prata med alla. Det måste bli ordning och reda på alla områden.

– Däremot kommer det inledningsvis att vara svårt att få genomslag i invandringens politik, men på sikt så kommer frågan upp på dagordningen. På antingen det ena eller andra sättet kommer SD att få genomslag i politiken, lovar Jimmie Åkesson. ■

Jens Leandersson

jens.leandersson@sverigedemokraterna.se

Nyhetsrapporteringen i valrörelsen:

Ny studie: TT slarvar och skarvar

Tidningarnas telegrambyrå (TT) är Sveriges mest inflytelserika medieföretag. Självmänar TT att man ”ser till att svenska massmedier kan lita till TT som en säker nyhetskälla” och att texterna från företaget utgör ”stommen i alla stora redaktioners nyhetsbevakning.” En ny studie visar emellertid att TT:s trovärdighet lämnar en hel del övrigt att önska.

SECOND OPINION (SO) har granskat 50 artiklar från TT på senare tid och jämfört med källorna, vilka ofta publicerats på Internet. Granskningen visar att tolv av de 50 artiklarna innehåller små och stora fel samt talrika missuppfattningar och slarvfel. Ibland har man uppfunnit

vinklar som saknar stöd i källan.

Ett exempel som redovisas av Second Opinions Mats Olin, Helena Sällström och Märten Eidevall Wallin rör TT:s behandling av en enkät som utförts av Malmö stads prostitutionsgrupp i samarbete med Riksförbundet för sexuellt likaberättigande (RFSL). TT drar på grundval av enkäten slutsatsen att de flesta - sex av tio - som sålt sex på nätet i Malmö är män.

SO menar dock att TT har missförstått eller slarvat och det rejält. I rapporten framgår enligt SO tydligt att urvalet i enkäten inte är representativt utan tvärtom delvis styrt mot män. Och rapporten drar inte, tvärt emot vad TT hävdar, slutsatsen att de flesta sexsäljare är män.

Så här ser det enligt Second Opi-

nions granskning ut på flera områden. SO:s granskare skriver:

”Vi gör inte anspråk på någon heltäckande slutsats angående TT:s kvalitet, det skulle kräva en större undersökning, men vår granskning är en indikation på att något inte är som det ska. Sedan kan man fråga sig hur det är med kvalitetstänkandet i stort när man slarvar med enkla fakta.”

Second Opinion fortsätter i sin utvärdering av det granskade TT-materialet:

”Varför blir det fel? Vi tror att det går för fort: det satsas för lite resurser på research och källkontroll, och möjligen saknas ibland kompetens att tolka källmaterialet.”

Second Opinion har även gått igenom tre övriga mediars - Da-

gens Nyheter, Svenska Dagbladet, Sveriges Radio - faktakontroller av politiska uttalanden under den senaste valrörelsen och menar:

”Det kanske viktigaste resultatet av faktakontrollerna är att medierna satsat resurser på att göra det som de ska göra: reda ut, kontrollera och förklara.”

Men hos vårt lands kanske viktigaste nyhetsorgan, Tidningarnas telegrambyrå (TT), har det alltså brutit ordentligt. ■

Tommy Hansson

Chefredaktör

Sverigedemokraternas entré i Sveriges riksdag

Sällan har medieuppbådet och säkerheten varit så stort som när riksdagen skulle öppnas i början av oktober. Debatten efteråt kom sedan helt att handla om olika politiska scenarion och att Jimmie Åkesson och flera med honom lämnade Storkyrkan under biskop Eva Brunnes uttalanden.

MEN DET FÖRSTA SOM skedde under veckan var det på förhand omdiskuterade valet av talman. Björn Söder blev förste sverigedemokrat att inta talarstolen och nominerade Mikael Jansson till andre vice talman. Söder sade att det "tredje största blocket" bör få tillsätta den posten och begärde rösträkning.

Dessförinnan var det en spänd förväntan över hur SD:s ledamöter röstade, och Jimmie Åkesson var fotografernas mål när han lämnade över sin röstsedel till Mona Sahlin. Efter rösträkning stod det klart att Mikael Jansson inte fick stöd från de andra partierna (surprise!) och att de rödgrönas röra inte hållit ihop i valet av talman, så valutgången blev att Per Westerberg (M) omvaldes som talman i riksdagen.

Utanför riksdagen, vid Mynttorget, höll skrånande vänsterextremister demonstrationer mot att Sverigedemokraternas valts in i riksdagen i demokratiska val.

Uttåget och Brunne

Jimmie Åkesson var dagen till ära klädd i folkdräkt liksom flera andra riksdagsledamöter från övriga partier; Jimmies utstyrelse härrörde givetvis från Blekinge. Riksdagsgruppen promenerade i samlad tropp över från riksdagshuset på Helgeandsholmen till Storkyrkan följt av ett stort medieuppbåd.

Uppståndelsen kulminerade i samband med gudstjänsten i storkyrkan, där biskop Eva Brunne - som för övrigt är politiskt aktiv inom socialdemokraterna - talade vilket fick Jimmie Åkesson och flera med honom att lämna kyrkan mitt under predikan. Politiska motståndare och journalister gick i taket.

Det som fick Åkesson och andra att lämna kyrkan var Brunnes tydliga stöd till demonstrationen mot

Sverigedemokraternas första par, Jimmie Åkesson och Louise Erixon i prydliga folkdräkter, i täten för SD-gruppen vid riksdagshuset. Till höger syns Kent Ekeröth, Björn Söder och David Lång. Foto: Photo2be

SD kvällen innan, som anordnades av samma extremister som miss-handlar och hotar förtroendevalda och medlemmar inom Sverigedemokraterna.

Att likt biskop Eva Brunne tala om att "vi måste se till att också stenarna ropar" och berömma en demonstration vänd emot Sverigedemokraternas existens och representation i riksdagen är inte acceptabelt i en demokrati. Med tanke på Svenska kyrkans vänsterpolitiserings kan det dock knappast sägas att den uttalat lesbiska biskopens ställningstagande kom oväntat.

Riksmötets öppnande

Kung Carl XVI Gustaf öppningstalade traditionsenligt och talade sig varm för demokratin i världen och i Sverige. Konungen knöt an till historien, då det i år är 200 år sedan den franske marskalken Jean Baptiste Bernadotte valdes till Sveriges

kronprins av riksdagen i Örebro.

Dessutom ingick kronprinsessan Victoria just i år, 200 år efter Bernadottes upphöjelse till kronprins, äktenskap med herr Daniel Westling, sedermera prins Daniel. Detta gör 2010 till ett speciellt år för såväl konung Carl Gustaf som det svenska folket.

Avslutningsvis talade kung Carl Gustaf om att samhällsgemenskap bygger på ömsesidig respekt och på fritt meningsutbyte, liksom tolerans mot oliktankande och trygghet till liv och egendom. Självklara ståndpunkter som det likväl var välgörande att höra från Sveriges statschef. ■

Jens Leandersson

Redaktionen

Jimmie och Louise lyser i kapp med höstsolen. Foto: Photo2be

Debattglade riksdagsledamoten Kent Ekeröth lägger ut texten för media. Foto: Photo2be

Framåt för SD i opinionen – 6,3 procent i Sentio Researchs oktobermätning

DET HAR GÅTT BRA FÖR Sverigedemokraterna efter inträdet i riksdagen. Partiet har således presenterat sin alternativa budget, deltagit med den äran i budget-, partiledar- och allmänpolitiska debatter samt även varit föremål för åtskillig uppmärksamhet i press och etermedia.

Ett kvitto på framgången kom med Sentio Researchs oktobermätning, som gav Sverigedemokraterna 6,3 procent av rösterna vilket är en uppgång med 0,6 procentenheter jämfört med valresultatet den 19 september.

Från undersökningen i övrigt

kan noteras att Moderaterna ökar med 0,4 procentenheter jämfört med föregående mätning och noteras nu för 32,5 procent. Därmed stärks partiets anspråk på att numera utgöra det statsbärande partiet i svensk politik.

Av övriga borgerliga partier går Folkpartiet upp till 7,1 procent och ökar med 0,6 procentenheter medan Kristdemokraterna ligger kvar på 4,4 och Centerpartiet minskar ned till 5,3 procent.

Inom den rödgröna oppositionen går Socialdemokraterna fram ytterst marginellt med 0,1 procentenhet jämfört med den ti-

digare mätningen. Miljöpartiet får 8,4 och går fram med 0,4, medan hårt ansatta Vänsterpartiet minskar till 4,9 procent enligt Sentio Resreach.

Övriga partier lyckas skrapa ihop endast 0,9 procent och minskar med 0,4 procentenheter jämfört med tidigare.

Kontentan av Sentios undersökning är att trenden från valet håller i sig. Siffrorna torde få ett flertal partiledare – i klartext Mona Sahlin, Göran Hägglund, Maud Olofsson och Göran Ohly – att se över sin respektive position.

Sverigedemokraternas riksdagsmotioner:

För en ansvarsfull invandringspolitik och återupprättad välfärd

Innan riksdagens motionstid löpte ut presenterade Sverigedemokraterna ett 20-tal motioner, vilka ligger i linje med några av de 99 förslag som återfinns i partiets valmanifest En återupprättad välfärd – vårt kontrakt med väljarna. Central var en omfattande partimotion om förändringar av den misslyckade svenska immigrationspolitiken.

EFTERSOM INVANDRINGSFRÅGAN är Sverigedemokraternas (SD) främsta profilfråga var det ingen överraskning att den mest omfattande SD-motionen skulle handla just om den. Sammanfattningsvis vill partiet kraftigt begränsa asyl- och anhöriginvandringen samt ställa krav på att hitkommande anpassar sig efter svenska förhållanden och kan försörja sig själva.

Det skall emellertid också bli möjligt för de som har legitima skäl att stanna i landet att få ta del av svensk kultur och svensk välfärd.

Huvudpunkter

Huvudpunkterna i SD:s omfattande motion om invandringspolitik är följande:

- Hårdare krav för beviljande av uppehållstillstånd för anhöriginvandrare i form av införande av en 24-årsregel för äkta makar, införande av försörjningskrav för ”härboende” som vill ta hit en släkting eller partner samt krav på bostad anpassad för de hitkommande.
- Permanent uppehållstillstånd

(PUT) avskaffas och ersätts med Temporärt uppehållstillstånd (TUT). Sistnämnda tillstånd omprövas varje år tills den invandrande blir svensk medborgare.

- Hårdare krav för medborgarskap inklusive språk- och samhällstest, laglydighetsprövning samt under-tecknande av lojalitetsförklaring inför. Kravet på hur länge man skall ha vistats i Sverige innan medborgarskap kan komma i fråga höjs till tio år.

- Obligatoriska utvisningar av utländska medborgare som begått grova brott införs.

- En humanare flyktingpolitik, vilket innebär ökat stöd till FN:s flyktingkommissariat UNHCR för hjälp på plats, tillämpas. Så kallade konventions- och kvotflyktingar prioriteras.

Övriga motioner

Sverigedemokraterna har tidigare presenterat en följdmotion om grundskolebetyg från årskurs 4 och

Den svenska skolan bör förstärkas, anser Sverigedemokraterna i en riksdagsmotion. Arkivfoto

lade nyligen fram en rad ytterligare motioner om allt från reformering av terrängkörningslagen till riktiga livstidsstraff. Motionsrubrikerna

omfattar:

Reformera terrängkörningslagen; Upprättandet av en kulturkanon; Avskaffa instegsjobben; Politisk TV-reklam på samma villkor för alla; Förlängning av tidsperiod för stöd till start av näringsverksamhet; Entreprenörskonto; Återinför skogsrojningsbidraget; Ändring av inställestermin för kontrollbesiktning; Återförstatligande av skolan; Utvisning av kriminella utländska medborgare; Garanti för skadestånd till brottsoffer; Införande av riktiga livstidsstraff; Höjning av straffnivåerna; Borttagning av 2/3-frigivning; Borttagning av straffrabatt; Införande av ålderbestämning för så kallade

ensamkommande flyktingarn; Bemanning inom demensvården; Gärdsförsäljning av vin.

Genom dessa motioner har SD dokumenterat sig som ett aktivt och seriöst parti som har ambitionen att förändra Sverige: för en ansvarsfull invandringspolitik och en återupprättad välfärd!

Sverigedemokraterna kräver i en motion att ett livstidsstraff verkligen skall innebära ett livstidsstraff. Arkivfoto

Tommy Hansson
Chefredaktör

Välfärdsprioriteringar och sänkt skatt före massinvandring och ineffektivt bistånd

SVERIGEDEMOKRATERNA ÄR ett Sverigevänligt parti som har inspirerats av idén om folkhemmet och ett samhälle byggt på gemensamma värderingar. Detta framkommer tydligt i den budget Sverigedemokraterna presenterade den 27 oktober under en presskonferens i riksdagshuset. I budgeten vågar vi prioritera på ett sätt som stämmer överens med partiets grundprincip om att ta ansvar för Sverige och dess invånare.

Sverigedemokraternas stora satsningar ligger inom äldrepolitiken, arbetsmarknadspolitiken samt inom kriminalpolitiken. Vi har även vågat göra unika besparingar på områden såsom ineffektivt bistånd, misslyckade integrationsåtgärder samt en mycket kostsam och inhuman massinvandring. Detta innebär att vi, i jämförelse med regeringen, kommer att kunna stärka

välfärden samtidigt som vi sänker skatten ytterligare.

Vinnarna i denna budget är våra äldre då vi helt och hållet avskaffar pensionärsskatten och samtidigt satsar en betydande summa på nödvändiga insatser inom äldrevården och omsorgen. Avskaffandet av pensionärsskatten, vilket vi är ensamma om, handlar enkelt uttryckt om att jämna ut skatteskillnaderna mellan löntagare och pensionärer.

Vidare är satsningen på nyskapande av jobb en av våra största åtgärder. 50 000 nya lärlingsanställningar kommer att erbjudas de som haft det allra svårast att ta sig in på den svenska arbetsmarknaden. Utöver detta återinför vi schablonavdraget för småföretagande men passar också på att vidareutveckla det genom att fördubbla antalet personer som ingår.

Sverigedemokraterna har varit

SD håller fast vid sina satsningar på pensionärerna, även efter valet Photo: dreamstime.com

mycket tydliga med att politik är en fråga om att prioritera och de begränsade resurserna ska användas på ett så effektivt sätt som möjligt. Vi väljer därför att satsa en flyktingmiljard till UNHCR som fokuserar

på de mest akut nödlidande flyktingarna, de som blir kvar i oroshärdarnas närområden.

Totalt gör vi, utöver regeringens budgetproposition, en välfärdssatsning på 17,1 miljarder som

kommer att användas för att på ett effektivt och Sverigevänligt sätt se till att påbörja ett återupprättande av välfärden.

Vi visar med vår budget att Sverigedemokraterna är beredda att ta ansvar för Sverige och med detta budgetförslag visar vi tydligt att det går att kombinera en ökad välfärd med sänkta skatter, allt handlar om att prioritera på rätt sätt. Pengar växer inte på träd och det finns inte resurser till allt och alla. Sverigedemokraterna anser att svenska staten i första hand ska tillgodose svenskarnas väl och ve och med vår budget tydliggör vi hur en sådan satsning ska gå till.

Johnny Skalin
Redaktionen

Gabriella ny i Nykvarnspolitiken

► Ny SD-politiker i Nykvarns fullmäktige är, som en följd av SD:s goda valresultat, 76-åriga Gabriella Sander. Född 1934 kom hon till Sverige som flykting från Ungern revoltåret 1956 och har under ett yrkesverksamt liv bland annat jobbat på Tretorns gummifabrik samt på reklamavdelningen på varuhuset Obs! i Fittja.

Sverigedemokraterna i Nykvarn representeras sedan tidigare av Anders Berglund. Denne får nu alltså, sedan SD fått 5,2 procent av rösterna i kommunalvalet, sällskap av Gabriella Sander som är ny i partiet och i slutet av sommaren tillfrågades om hon hade lust att kandidera för SD. Gabriella tackade ja och på den vägen är det. I en intervju i Länstidningen (LT) den 12/10 2010 svarar Gabriella så här på frågan om det finns en motsättning mellan att vara flykting och sverigedemokrat:

- Nej, nej, nej. Jag gillar partiets sätt att gå emot etablissemangen och stå för sina åsikter... Sverigedemokraterna är inte elaka och illvilliga. Jag har pratat med flera och vad jag kan bedöma är de intelligenta och vidsynta människor, även om det finns avvikare.

Något som engagerar Gabriella Sander är frågan om lag och ordning, en av Sverigedemokraternas hjärtefrågor. Hon vänder sig starkt emot kriminalitet såsom bilbränder samt stenkastning mot bussar, polis och brandkår. På frågan om hur hon ser på flyktingmottagande i sin hemkommun Nykvarn svarar Gabriella på följande sätt:

- De människor som är här måste först etablera sig och känna sig hemma, i stället för att år efter år känna sig som främlingar. Jag önskar att vi inte tar emot fler än att vi kan ge dem en framtid. ■

Abdirisak Waberi (M) ny riksdagsman

► Ny representant för de så kallade nya Moderaterna i riksdagen är Abdirisak Waberi, Göteborg. Waberi är född i Somalia 1966, utövande muslim samt har flera förtroendeposter med anknytning till sin religiösa tro.

Abdirisak Waberi är exempelvis ordförande för Islamiska förbundet i Sverige, ordförande för Sveriges islamiska skolor samt rektor för den muslimska friskolan Rösseskolan i Göteborg.

Waberis kritiker hävdar att han är islamist och företrädare för extremt renlärliga islamiska uppfattningar. Detta baseras främst på en intervju med Waberi i RFSU:s tidskrift Otter 1996. I intervjun framstår Abdirisak Waberi som talesman för ortodoxa ställningstaganden som att det skapar "oro" om kvinnor inte följer muslimska klädkoder, att en man har tillåtelse att slå en otrogen hustru samt att en muslimsk man även kan få ha fyra fruar.

Abdirisak Waberi anser sig vara felciterad i den kontroversiella intervjun och förnekar att han skulle vara islamist. Han har dock även i andra sammanhang försvarat muslimers "rätt" att bedriva halalslakt samt muslimska kvinnors traditionella klädsel i form av heltäckande slöjor. ■

Succé för omdiskuterade SD Södertälje i kommunvalet!

När Sveriges enda invandringskritiska parti av någon betydelse – Sverigedemokraterna - i Södertälje presenterade en kandidatlista till fullmäktige innehållande ett antal namn av utomeuropeiskt ursprung så var det givetvis upplagt för en del höjda ögonbryn. Det gjordes invändningar såväl utom som inom partiet, och någon mindre verklighetsförankrad bedömning förutspådde till och med att SD i Södertälje skulle hamna utanför fullmäktige. Det blev inte riktigt så.

"SD-lista har flest invandrare." Så lød den något överraskande rubriken till en text i Länstidningen (LT) den 23/4 som redogjorde för Sverigedemokraternas kandidater till kommunfullmäktigeval i Södertälje. Texten fortsatte: "Med detta är de fullmäktiges mesta invandrarparti", låt vara att det återstod nästan fem månader till valet då texten skrevs och ingen ännu visste om SD skulle nå fullmäktige. Av den ursprungliga listans åtta namn hade fem invandrarbakgrund – en finländare och fyra från Mellanöstern (listan decimerades senare av olika skäl med ett namn).

Störst rubriker i LT fick andranamnet Nader Helawi, en 46-årig kristen kaldé (katolik) vilken flydde till Sverige 2001 undan Saddamregimens förtryck. Efter att först ha varit bosatt i södra Dalarna och där bland annat varit verksam som flyktingtolk kom Nader med sin familj till Södertälje 2007 och började jobba som busschaufför.

Nader kvar i facket

På LT:s fråga varför han valde att ansluta sig till ett parti som har rykte om sig att vara "främlingsfientligt" svarade Nader Helawi så:

"Jag är för SD därför att det är det enda partiet som slår vakt om nationen. Jag har jobbat i andra länder i Mellanöstern och blivit illa behandlad. Bara i Sverige har jag behandlats som en fullvärdig människa. Här fick jag trygghet. Och därför vill jag slå vakt om nationen Sverige."

Det är nog inte fel att säga att den stort uppslagna intervjun med Nader Helawi slog ned som en kommunalpolitisk bomb i Södertälje. Några som inte blev glada var representanterna i Kommunals klubb Södertäljebuss, vars ordförande Peter Boström – förankrad i vänsterextrema Rättvisepartiet socialisterna – uppmanade Nader att välja mellan facket och SD. Nader kunde inte vara med i båda, hävdade Boström, och när Nader föredrog att stå kvar i SD ansökte Boström hos Kommunals huvudkontor i Stockholm om att få den obekväme irakiske invandraren utesluten ur bussfacket. Efter dryga fem månader kom beskedet till Nader någon vecka efter valet: Kommunal avvisade bussfackets begäran om att få Nader Helawi utesluten på grund av dennes SD-engagemang.

Fjärde största parti

SD:s Södertälje-lista har också väckt

Jimmie Åkesson intervjuas av Södertäljes Tommy Hansson vid mötet i Stadsparken. Foto: Eric Myrin

visst uppseende bland övriga partier i kommunen, främst Socialdemokraterna vilka har en lång tradition av att med tillhjälp av ibland rätt grovhuggna medel få över invandrarna på sin sida.

Inför valet 2010 har Anders Lago lovat att kommunen skall stå för kostnader på inte mindre än fem miljoner kronor för byggandet av en ny och välbehövlig kaldeisk kyrka – den gamla är alldeles för liten – trots att den kaldéiska samfälligheten förklarat sig villig att själv bekosta bygget. Lagos erbjudande kom sedan det blivit känt att många kaldéer sympatiserar med Sverigedemokraterna och att en av dessa till och med är andranamn på kandidatlistan.

Valet 2010 blev dock ingen nagelbitare som fem år tidigare: sossarna vann en komfortabel seger och får egen majoritet tillsammans med MP och V. Valets andra stora vinnare i Södertälje blev Sverigedemokraterna, som blev kommunens fjärde största parti med 7,3 procent av rösterna och fem mandat i fullmäktige.

"Vi har fått ut vårt budskap som visar att vi inte är ett extremparti", kommenterade SD:s förstanamn Tommy Hansson valutgången i LT 20/9. Det visade sig att SD framförallt tagit röster från borgerliga väljare. Som en jämförelse kan nämnas att extremnationalistiska Nationaldemokraterna, som i Södertälje haft sitt starkaste fäste med två ordinarie mandat i fullmäktige, gick tillbaka något röstmassigt men behåller sina stolar.

Möte med Jimmie

Sverigedemokraterna i Södertälje beslutade på ett tidigt stadium att inte ha en valstuga på Gågatan i centrum, där alla övriga partier hade en sådan. Visst kan det vara käckt att synas på stan och möta väljarna samt tillhandahålla valmaterial för de förbipasserande som så önskar, men SD kalkylerade med att det skulle ge betydligt mer utdelning i form av röster och sympatier att

skicka ut en valtidning till samtliga hushåll.

Således producerade SD Västra Södertörn en valtidning i 50 000 exemplar för distribution, förutom i Södertälje, i Botkyrka, Salem, Nykvarn och den "adopterade" SD-avdelningen i Gnesta i Södermanland. Det visade sig att samtliga dessa kommuner fick SD-representation.

Valkampanjen i Södertälje kan sägas ha startat med utomhusmötet med Jimmie Åkesson i Stadsparken den 2 juni, då vädergudarna därtill hade vänligheten att visa sig från sin absolut bästa sida. Mötet inleddes med korta anföranden av riksdagskandidaterna Erik Almqvist och Sven-Olof Sällström innan det var dags att lämna över ordet till Tommy Hansson och Jimmie Åkesson

Tobias Kuru vid SD:s bord i Campus Telge i Södertälje. Foto: Tommy Hansson

för en genomgång av SD:s politik i intervjuform. Intresset kring mötet var stort.

När SD-Kurirens valspecial utkom efter midsommar rädde det ingen brist på intresserade SD-medlemmar att sprida tidningen i stora mängder. SD:s insats i valkampanjen omfattade till sist även ett par skolbesök. Först i Hovsjöskolan, sedan KTH på Campus Telge, båda genomförda av Tommy Hansson och Tobias Kuru.

Stort intresse

Det rädde under hela valrörelsen stort intresse för Sverigedemokra-

ternas något oortodoxa satsning i Södertälje och detta intresse omfattade också utlandet – en forskare från Oxford, som studerar framgångsrika partier i Europa, gjorde exempelvis en lång intervju med Tommy Hansson ett par månader före valet.

Naturligtvis tilldrog sig också valresultatet – 7,3 procent av de kommunala rösterna – stort intresse, även om det inte innebär någon vägmästarplats för SD. Sossarna kan tyvärr fortsätta vid makten tinnar i ännu mindre ohotad ställning än tidigare. Efter Södertälje var det Haninge söder om Stockholm som lyckades bäst av Stockholms läns SD-avdelningar. Här röstade 5,7 procent på SD i kommunalvalet. Härfter kan noteras att SD fick 5,2

procent i Nykvarn, 4,4 procent i Järfälla, 4,3 procent i Huddinge samt 4,0 procent i Botkyrka. Samtidigt som vi noterar en väsentlig SD-framgång i Stockholms län måste det beklagas att vårt parti inte lyckades ta sig in i landets mest prestigefyllda parlament efter riksdagen, nämligen Stockholms stadshus. Inte heller lyckades SD få mandat i Stockholms läns landsting. ■

Christofer Johnsson
SD Västra Södertörn

9,6 procent och åtta mandat:

Storartad SD-framgång i Eskilstuna

Sverigedemokraterna gick starkt framåt i 2010 års kommunval: från 280 mandat i 144 kommuner 2006 till 609 mandat i 245 kommuner 2010. Det var en framryckning på bred front som överraskade mången företrädare för de etablerade partierna. Liksom tidigare noterade SD störst framgångar i södra Sverige. En riktig höjdare var dock kommunvalet i sömländska Eskilstuna, där SD fick hela 9,6 procent av rösterna och tog åtta mandat i fullmäktige.

SÅ KALLADE EXPERTER har lagt sina pannor i djupa veckor när det gäller att förklara de sverigedemokratiska framgångarna. Statsvetaren Marie Demker har sökt denna förklaring: "Ingenting tyder på att svensk opinion blir mer främlingsfientlig... svenskarnas uppfattning om människor från andra delar av världen som kommit till Sverige har på det stora hela taget i stället blivit mer generös."

Andra förklaringar går ut på att en nyckelfaktor bakom SD-framstegen är partiets organisatoriska kapacitet i stora delar av landet plus att många väljare är trötta på och missnöjda med övriga partier. Vad talrika experter verkar ha bortsett ifrån är att Sverigedemokraterna inte bara har invandringskritik på sitt program utan även attraherar svenskar som exempelvis vill se hårdare tag mot brottsligheten, en bättre situation för våra äldre och ett starkare militärt försvar.

"Här för att stanna"

I den anrika industristaden Eskilstuna i Södermanlands län ökade SD högst rejält och gick fram till 9,6 procent av kommuninvånarnas röster. I mandat medför det att man ökar från två till åtta, vilket ger SD ställningen som kommunens tredje största parti efter Socialdemokraterna och Moderaterna. Trots framgången blir inte SD vågmästare – vänsterkoalitionen sitter kvar i orubbat bo trots en socialdemokratisk tillbakagång med 6,5 procent. Totalt får vänstern 52,6 procent jämfört med den borgerliga alliansens 38,1 procent.

I SD-lägret stod klackarna av naturliga skäl högt i tak efter den hisnande valframgången. Förutom platserna i fullmäktige tillförsäkras partiet också representation i kommunstyrelsen och samtliga nämnder. Therese Borg, lärarinna till professionen och nummer tre på SD:s fullmäktigelista, uttryckte sig så här för ekuriren.se:

– Nu ska vi visa att vi inte bara är ett enfrågeparti.

Pensionerade Per-Ove Bandeus, nybliven fullmäktigeledamot, kommenterade för sin del:

– Eskilstunaborna har övergett de stora partierna eftersom de sett att vi har något bättre att erbjuda. Om man sedan betänker att vi inte har samma partiapparat som de gamla partierna så förstår man vilken framgång vi haft.

Kim Fredriksson, förstanamn på valseldn och ny gruppleddare efter beprövade Adam Marttinen, citeras: – Det finns inte ord för hur glad

jag är. Nu måste de andra partierna lyssna på oss och inse att vi är här för att stanna.

Ingen lätt väg

SD Eskilstuna hade dock ingen särskilt lätt väg fram till den stora valframgången. Exempelvis tvingades man inställa ett torgmöte den 15 september sedan en brokig samling vänsterextremister och provokatörer fört oväsen med tutor och bombarderat mötesdeltagarna med ägg och tomater. Det föranledde SD att JO-anmäla polisen för att inte ha kunnat skydda mötesfriheten. Adam Marttinen motiverade detta på följande sätt:

– Polisen var medveten om hotbilden mot mötet men hade inte tillräckligt med resurser för att kunna upprätta en ordning där våra grundlagsskyddade rättigheter kunde tillgodoses.

Därtill kom att ett relativt stort antal incidenter involverande valfusk – exempelvis försvunna valseklar och sönderrivna röstkort – som drabbade Sverigedemokraterna i Eskilstuna kunde inrapporteras.

Förutom ovan nämnda kandidater tar även Simon Myllyniemi, Daniel Åberg, Kristin Nilsson, Mikael Eriksson, Ebba Norefjord, Thomas lindeberg och Rebecca Thulin plats i fullmäktige som ordinarie eller ersättare i Eskilstunas fullmäktige. ■

Tommy Hansson
Chefredaktör

Therese Borg, nyvald SD-ledamot i Eskilstuna kommunfullmäktige. Foto: SD Eskilstuna

SD en aktiv nykomling i kommunpolitiken

EN UNDERSÖKNING SOM Sverigedemokraterna låtit göra visar att trots att partiets kommunfullmäktigeledamöter ofta saknar tidigare erfarenhet och relativt ofta sitter på ensamma mandat, så har man en hög aktivitetsnivå sett till antal motioner per mandat. Endast miljöpartiets ledamöter har en högre aktivitetsnivå. Sverigedemokraterna har kontaktat samtliga kommuner där partiet har bemannade mandat och begärt ut en sammanställning över samtliga motioner som de respektive partierna lagt under den gångna mandatperioden. En handfull kommuner har trots påstötningar inte svarat och därför exkluderats från undersökningen. Materialet har samlats in under perioden 2010-05-01–2010-07-31.

Fördelningen beträffande antal motioner per mandat utfaller enligt följande:

MP: 3,65, SD: 3,10, V: 2,11, FP: 1,82, SPI: 1,69, KD: 1,52, C: 1,02, S: 0,67, M: 0,67

Sverigedemokraternas partiordförande Jimmie Åkesson kommenterar:

– Även om det givetvis finns

Applåder för Sverigedemokraternas insatser ute i kommunerna! Foto: Photo2be

enstaka kommuner där arbetet hade kunnat fungera bättre, så är det mycket glädjande att se att Sverigedemokraterna på så många håll i landet varit en aktiv nykomling i kommunpolitiken. Trots ofta mycket tuffa grundförutsättningar har

våra kommunala företrädare i de flesta fall haft en hög aktivitetsnivå och tagit sitt uppdrag på stort allvar. Den erfarenhet vi samlat på oss under den gångna mandatperioden och det faktum att många av våra företrädare nu kommer att få säll-

skap av partikamrater i fullmäktige, borgar för en ännu bättre arbetsinsats under de kommande åren, säger Jimmie Åkesson. ■

Jimmie till angrepp mot den "extrema invandringspolitiken"

► Den 3 november gjorde SD:s partiledare Jimmie Åkesson med den äran debut i riksdagens partiledardebatt. I sitt drygt tio minuter långa anförande drog han upp riktlinjerna för Sverigedemokraternas politik.

I inledningen av sitt tal utgick Jimmie Åkesson att Sverige för första gången på 19 år begåvats med ett nytt riksdagsparti: Sverigedemokraterna. Han framhöll bland annat att etablissemangen väl aldrig tidigare haft en så tydlig motståndare och att den "splittringspolitik" som de sju gammelpartierna driver "eroderar den svenska modellen".

– Vi sverigedemokrater har ett ansvar att förvalta, undersök Åkesson och klargjorde att SD definitivt inte hade för avsikt att – vilket övriga partier ofta påstår att SD har – kokettera med något "martyrskap" eller "utanförskap".

Vidare klargjorde SD-ledaren att han med oro såg på att många unga inte har jobb att gå till, att Sverige ligger i världsstatistikens topp när det gäller våldtäkter, att våld mot kvinnor och äldre sällan resulterar i rättmätiga straff och de äldres svåra situation i samhället. ■

Den verkliga bilden av Che Guevara:

Var lyckligast när han själv fick döda

För 43 år sedan fick Ernesto "Che" Guevara en överdos av sin egen medicin. Han förklarades av boliviansk militär utan rättegång vara en mördare, ställdes upp mot en vägg och sköts utan pardon. I ett historiskt perspektiv är det sällan rättvisa har skipats på ett mer relevant om än inte juridiskt korrekt sätt.

Den verkliga bilden av Ernesto "Che" Guevara: den vanliga hjältebilden ersatt av en döds-kalle.

ERNESTO GUEVARA de la Serna e Lynch föddes i Buenos Aires i Argentina 1928. Som ung reste han runt Sydamerika på en motorcykel och skrev under den tiden sina famösa dagboksanteckningar *Motorcycle Diaries* (Dagbok från en motorcykel), som 2004 förvandlades till film med den notoriske Hollywood-liberalen Robert Redford som producent.

Filmen är ett varmhjärtat porträtt av revolutionsikonen Guevara och framställer denne som ett moraliskt föredöme och en rättvisans förkämpe av stora mått. Ingen skildring av denne fege revolutionäre massmördare kan vara längre från verkligheten. Ett citat från dagböckerna som Redford utelämnar lyder (min översättning från engelska):

"Mina näsborrar utvidgas medan jag njuter av att inandas den fräna lukten av krut och blod. Galen av ursinne kommer jag att söla ned mitt gevär medan jag slaktar den besegrade fiende som faller i mina händer."

Det här är tveklöst ord som nedtecknats av en svårt mentalt störd person.

Slaktaren från La Cabaña

Ernesto "Che" Guevara, som led av astma under större delen av sitt korta liv, utbildade sig i unga år till läkare. Efter att ha kommit att hata USA efter en amerikanskstödd militärkupp i Guatemala 1954 kom Che 1955 i kontakt med de revolutionära Kuba-bröderna Fidél och Raúl Castro.

Sedan de kubanska gerillakäm-

parna med bröderna Castro i spetsen störtat Kubas auktoritära ledare Fulgencio Batista (1901–73) på nyåret 1959 kom Che Guevara att bli en nyckelperson i den kommunistiska samhällsomvandlingen på Kuba.

Bland annat fick han uppdraget att rensa ut militärer och poliser i Batistas tjänst samt att ta itu med de revolutionens fiender som kallades "desertörer" eller "spioner", vilket i realiteten oftast innebar att de var övertygade demokrater. Efter hand kom även ett betydande antal tidigare revolutionärer, vilka tröttnat på Castros styre, att inrangeras bland dessa kategorier. Det blev Ches uppdrag att organisera det system av fängelser och interneringsläger i vilket omkring 25 000 döda och 100 000 inspärrade offrades på den kubanska revolutionens blodbesudlade altare.

Guevara skrev i sitt tjänsterum i La Cabaña-fängelset under flera hundra dödsdomar. Hans beryktade blodtörst gav i utländsk press upphov till öknamnet "Slaktaren från La Cabaña."

Kongo och Bolivia

Che Guevaras blodtörst kunde dock inte tillfredsställas enbart ge-

nom ett passivt undertecknande av dödsdomar. Lyckligast var han när han själv fick ta aktiv del i dödan-det. Den före detta politiske fången Roberto Martín-Pérez omtalade för den kubansk-amerikanske författaren, bloggaren och debattören Humberto Fontova följande (min översättning från engelskan):

"När man såg det strålande uttrycket i Ches ansikte när offern bands vid pålen och rycktes isär av exekutionsplutonen, såg man att det var något som var allvarligt och grundläggande fel med Che Guevara."

En av Guevaras favoritsysselsättningar var att utdela nådaskottet i huvudet på de offer som överlevt exekutionsplutonen salva.

Den astmatiska argentinske läkaren Ernesto "Che" Guevara blev på kort tid en av den kubanska revolutionens mest uppburna och mytomspunna gestalter, vilket inte var enbart hälsosamt för honom själv. Han kom således att av Fidél Castro uppfattas som ett potentiellt hot mot den egna makställningen, och när Che började lägga sig i utrikespolitiken fick diktatorn nog. Han skickade därför iväg Che på ett revolutionärt uppdrag till det oroliga Kongo som utvecklades till ett totalfiasko, därför att kongoleserna betackade sig för all kubansk assistans.

Snart skickades Che Guevara iväg igen, denna gång till det militärt styrda Bolivia och med uppgiften att dra igång den saliggörande kommunistiska revolutionen i Sydamerika. Det blev återigen fiasko och Che kunde gripas av boliviansk militär. När han greps utropade han: "Skjut inte, jag är Che och mer värd för er levande än död."

Guevara hölls vid liv ett tag innan det obevekliga slutet kom den 9 oktober 1967, då den spektakulära revolutionsikonen helt oceremoniellt ställdes upp mot en husvägg och sköts utan rättegång som den laglöse mördare han var.

Kordas fotografi

Che Guevara har av både vänner och fiender beskrivits som en auktoritär och hänsynslös person som ansåg att våld och terror var nödvändiga medel inom ramen för den revolutionära politiken. Hans främsta förebilder var Josef Stalin, Vladimir Lenin – Guevara lät uppkalla en son efter denne – och Mao Tse-tung, det vill säga den kommunistiska revolutionens värsta massmördare.

En avgörande roll i glorifieringen av Che Guevara spelade det berömda fotografi som producerades

som har copyright på ikonbilden. Det är onekligen en ironi att en av den kommunistiska revolutionens mest notoriska våldsförespråkare och massmördare har blivit en symbol för något gott och positivt.

På detta sätt lever Che Guevara vidare i sinnena hos otaliga revolutionsromantiker och vänsterradikaler världen över.

Chebeundraren Feiler

Bland svenska Guevara-beundrare märks konstnären och vänsterpolitikern Dror Feiler, som fanns

Che Guevara (till vänster) och Kubas diktator Fidél Castro glada tillsammans.

av den kubanske fotografen Alberto Diaz Gutiérrez (1928–2001), mer känd som Alberto Korda, den 5 mars 1960. Vi har alla sett detta foto i otaliga sammanhang: på tröjor, på affischer, på kaffemuggar, på väskor och naturligtvis i publikationer av olika slag.

Kordas foto har blivit en symbolladdad ikon inte bara för personen och revolutionären Che Guevara utan också som ett uttryck för någon som vågar ta strid för sina ideal, fribytaren som går mot strömmen och utmanar etablissemangen. Det faktum att bilden även för många för tankarna till Jesus Kristus gör saken knappast sämre i sammanhanget.

Korda dog i Paris 2001 och numera är det hans efterkommande

med på Vänsterpartiets riksdagslista (han kom dessbättre inte in) i valet 2010. Israelfödde Feiler, som bland annat producerat den proterroristiska installationen "Snövit och sanningens vansinne" samt samarbetat med den colombianska Farcgerillan, citeras så här i tidningen Stockholm City den 6/9:

"Jag valde att träffa Farc i ett konstprojekt. Det betyder inte att jag inte är kritisk till dem. Men jag förstår inte varför Che Guevara skulle vara en dålig förebild." ■

Tommy Hansson

Chefredakör

Positiv utveckling i Tyskland och Sverige:

Mångkulturens avigsidor dras fram i ljuset

Det väckte visst uppseende då Tysklands förbundskansler Angela Merkel i mitten av oktober gjorde en skarp vidräkning med mångkulturen och bland annat påpekade, att det är viktigt att nya tyskar lär sig det tyska språket ordentligt. Sajtens Politiskt inkorrekt (PI) har dock visat, att svenska medier återgivit Merkels anmärkningar lösryckta ur sitt sammanhang.

ANGELA MERKELS FÖR många överraskande klarspråk skapade politiskt korrekt moralpanik hos bland andra Expressens ledarkrönikör Ann-Charlotte Marteus, som den 20/10 höjde ett varningens pekfinger under rubriken "Se upp för Merkels linje". Marteus menar att Merkel i

sin argumentation mot mångkulturen i det tyska samhället ägnar sig åt att brännmärka De Andra.

Varken Marteus eller andra svenska bedömare anstränger sig dock föga för att sätta in den tyska förbundskanslerns utspel i sitt rätta sammanhang. Debatten om mångkultursatsningen i Tyskland kan sägas ha initierats av den före detta socialdemokratiska riksbankschefen Thilo Sarrazin, som i sin minst sagt uppmärksammade och bästsäljande bok *Deutschland schafft sich ab* (Tyskland avskaffar sig) driver tesen att Tyskland är på väg att avskaffa sig självt som nation. Marteus nöjer sig, föga oväntat, med svepande kritik av Sarrazins bok och hänvisar till att några avfärdat den som "nazipropaganda".

När Angela Merkel kom med sin kritik av den tyska mångkulturen skedde det mot bakgrund av att den bayerske ministerpresidenten Horst Seehofer, representerande det kristdemokratiska huvudpartiet CDU:s mer konservativa systerparti CSU, också han gått ut i härnadståg mot multikulti-projektet. Seehofer har bland annat yttrat: "...vi som unionsparti står för den tyska kulturen och mot multikulti – multikulturen är död." Seehofer har även framhållit: "Vi skall inte vara hela världens socialtjänst."

Horst Seehofer har även lagt fram ett sjupunktsprogram avseende migrationen till Tyskland, varur följande (citerat från Politiskt inkorrekt) här återges:

"Tyskland är inget migrations-

land. Integration betyder inte att leva bland andra, utan att leva med varandra på ett gemensamt fundament av värderingar och samhällsordning, och delta i en tysk majoritetskultur som präglas av sina kristna-judiska rötter och av kristendom, humanism och upplysning."

Så mycket för påståendet om att Seehoferns kritik av mångkulturen skulle vara naziinspirerad.

Seehofer avvisar också eftertryckligt det invandringsliberala axiomet att all invandring är bra, och ju mer invandring desto bättre. Med Ann-Charlotte Marteus ord: "Hon (Merkel) vet att Tyskland i själva verket är i akut behov av invandring." Seehofer menar i sitt sjupunktsprogram:

"En prognostiserad brist på kvalificerad arbetskraft kan inte bli ett fribrev för oreglerad invandring."

Den styrande eliten i Sverige och Tyskland har länge, och utan nämnvärt gnissel i maskineriet, kunnat höja massinvandring och mångkultur till skyarna och där det räckt att dra fram nazistspöket ur garderoben för att tysta eventuellt kritiska röster.

Den strategin stötte för Sveriges del på patrull då Sverigedemokraterna valdes in i riksdagen, och för Tyskland nådde den vägs ände med Thilo Sarrazins bok. ■

Tommy Hansson

Chefredakör

Legenden Ian Wachtmeister:

– Jag kan tycka att yrkespolitiker är ganska förfärliga

Greve Ian Wachtmeister och Sverigedemokraternas partiledare Jimmie Åkesson fann varandra under valrörelsen. De hamnade i samma TV-studio hos Lars Adakusson och träffas sedan dess då och då för att utbyta erfarenheter, den äldre partiledaren och den betydligt yngre. Ian gör ingen hemlighet av att han ser på Jimmie och Sverigedemokraterna med stort intresse och icke obetydlig sympati när jag träffar honom på företaget Rubberbarons kontor på Nybrogatan i Stockholm.

RUBBERBARONS. DET ÄR ett av entreprenören Ian Wachtmeisters många affärsprojekt som hämtar sitt namn efter produkten gummimattor. Det fyndiga namnet anspelar såväl på Brasiliens gamla gummimagnater som på öknamnet "robber barons" (rövarbaroner) och får sägas vara ganska typiskt för humoristen Ian Wachtmeister, som nästan undantagslöst sätter en liten "knorr" på allt han sysslar med.

När han bjuder på kaffe i början av audiensen så gör han det ur en alldeles ny kaffeautomatsmodell som han ämnar marknadsföra inom kort. Skall man döma av smaken torde den ha alla förutsättningar bli en försäljningsframgång.

Likheter och skillnader

I år är det 19 år sedan Ian Wachtmeisters och Bert Karlssons skapelse Ny Demokrati (NyD) valdes in i riksdagen efter blott sju månaders existens. Det nya partiet fick 6,7 procent av rösterna och därmed 25 mandat.

Det finns en uppenbar likhet mellan Ny Demokrati och Sverigedemokraterna, och den består i den kritiska inställningen till den i Sverige förda invandringspolitiken. Men där finns också skillnader. Ian ger sin syn på saken:

– Ny Demokrati bildades i februari 1991 och valdes in i riksdagen i valet den 15 september. Det en kort tid i sammanhanget, men för mig och Bert hade det varit otänkbart att hålla på i två år innan vi hade kommit in. Men egentligen får man söka partiets ursprung

Greve Wachtmeister talar i riksdagen i början på 1990-talet.

Jimmie Åkesson och Ian Wachtmeister hittade varandra under valrörelsen. Ian delar gärna med sig av sin breda erfarenhet. Foto: Cornelia Nordström/Expressen

till ett TV-program med Siewert Öholm i november 1990, där Bert och jag medverkade. Sedan skrev vi en uppmärksam debattartikel i Dagens Nyheter, som vi spred i kanske 50 000 exemplar. Sedan körde vi på. Detta kan då jämföras med Sverigedemokraterna, som är ett äldre, välorganiserat parti som kunnat plocka fram sina bästa kort i lagom tid och inte behövt bygga upp en ny partiorganisation mitt i valrörelsen.

Ny Demokrati var pionjärer när det gällde att rikta kritik mot landets släpplänkade invandring, vilken nådde dittills oanade volymer under mandatperioden 1991–94 då regeringen Carl Bildt tog in tiotusentals människor från de pågående stridigheterna i det forna Jugoslavien. Partiet pekade på de sociala, ekonomiska och brottsrelaterade problem som den ohejdade folktilströmningen bar i sitt släpplänk. Följden blev ett stort mått av sympatier men också ryggmärksreaktioner från bland andra "den generösa invandringspolitikens" självutnämnde profet, folkpartiledaren och socialministern Bengt Westerberg.

– Det politiska klimatet är ännu mer laddat i dag, anser Ian Wachtmeister. Efter vår tid i riksdagen har massinvandringen bara växt. SD hunsas av en journalistkår som sannerligen inte har mycket att yvas över. Ja, media kan knappt nämna partinamnet utan att hänga på epitetet "det främlingsfientliga". Det är helt makalöst, ren mobbing, och det är något som tillämpas även av Mona Sahlin och Fredrik Reinfeldt.

"Avsaknad av fair play"

Ian tar sedan upp debattkneppet att tillskriva SD en vilja att känna martyrskap, att uppleva sig förfördelade av de politiska och mediala etablissemanget för att på så sätt skaffa sympatier.

– Det är det här som får mig att reagera allra mest, det är en fullständig avsaknad av fair play. Etablissemanget brukar här inte sin makt utan missbrukar den. Man agerar enligt den gamla jesuitmoralen att "ändamålet helgar medlen". Jag fick en inblick i hur en del ser på politikersysslan när jag satt i riksdagen: man sade att en skicklig politiker är en som kan lura andra människor. Därför kan jag tycka att yrkespoliti-

ker är ganska förfärliga – riksdagsmännen är ju faktiskt anställda av folket, vilket innebär att man skall behandla sina uppdragsgivare med respekt.

Det råder ingen tvekan om att Ian Wachtmeister vill att SD skall klara av att stå emot det enorma politiska och mediala trycket och få gehör för sin politik. Ett viktigt råd han vill delge Jimmie Åkesson är följande:

– Det är viktigt att Jimmie skaffar sig så många kontakter som möjligt med folk som faktiskt gör skäl för namnet "rådgivare". Och det är ju lätt för en partiledare att komma i kontakt med nästan vem som helst, till exempel med experter på något så obegripligt som jordbrukspolitik!

Ian Wachtmeister understryker att han gillat det han hittills sett av Jimmie Åkesson, som han menar förmått vara sig själv och behålla sitt lugn och sitt tålmod även i pressade situationer. Lugn och tålmod, det är högst väsentliga egenskaper för en framåtsträvande politiker:

– Du måste tränga igenom en spärr, en mur om du så vill, om du vill åstadkomma något. En mur av myglare men också av ryggdunkare. Sedan har du också en mur av journalister som inte vill dig väl. En särskild kategori människor – som inte minst återfinns i moderatkretsar och industrisammanhang – är sådana som säger något i stil med att "jag röstade inte på NyD (eller SD) men det var bra att de kom in".

Det märks tydligt att Ian Wachtmeister lärt sig åtskilligt i politikens hårda skola, även om denna skola för hans egen del bara kom att vara i omkring tre år. Det var en tid som också var fylld av färgstarka upptåg och knep – minns staplandet av drickabackar, uppskjutandet av nödraketer, mer eller mindre färgstark klädsel, TV-sketcher, you name it – för att få folk att tänka efter men också för att framkalla ett gott skratt.

Splittrat parti

Om orsakerna till Ny Demokratis mindre angenäma slut kan man spekulera ganska mycket. Jag tycker mig i egenskap av gammal nydemokrat själv ha vissa förutsättningar härför. För det första gick det mesta alldeles för fort.

Partiledningen ville inlednings-

vis endast ha riksdagspartiet Ny demokrati. När folk ute i landet ville bilda kommunala förgreningar hade ledningen dock inget annat val än att låta detta ske. Resultatet blev att man förlorade kontrollen över skeendet. Partiet drog till sig rättshaverister, lycksökare, vilnsa existenser, i en del fall rena skurkar – men för all del också duktigt och kompetent folk. Någon bra reklam för partiet var det i det stora hela dock inte.

Ian Wachtmeister framhåller i sin fascinerande memoarbok "Rebellerna – en historiebok" (Fischer & Co 2009) att det i riksdagsgruppen fanns folk som var närmast överkvalificerade för de utskott de sattes i. En av dessa, och som jag själv

Ian Wachtmeister stämplar i sin bok "Rebellerna". Stämpeltexten lyder: "Det var bättre förr när det var sämre"... Foto: Tommy Hansson

stiftade viss bekantskap med, var Robert Jousma som med sina 206 centimeter över havet och säkert uppåt 200 kilogram på vägen torde ha varit riksdagens största ledamot någonsin. Han satt i försvarsutskottet och ansågs i militära kretsar vara synnerligen väl påläst.

Sedan fanns det ett och annat stolpskott, och det är tyvärr den kategorin som eftervärlden har en tendens att minnas bäst. Slutet på visan blev att Ny Demokrati blev ett minst sagt splittrat parti vars medlemmar drog åt varje tänkbart håll, och resultatet i riksdagsvalet 1994 kunde bara bli ett – katastrof.

Då hade Ian Wachtmeister redan tackat för sig.

Viktigt med välutbildat

Men skam den som ger sig. I valet 1998 gjorde Ian ett nytt försök med ett parti som helt enkelt fick namnet Det Nya Partiet. Han förklarar dess syfte så här:

– Jag fick en idé om att försöka

motverka att det svenska samhället cementeras i strikta åldersgrupper där pensionärerna i äldsta gruppen förväntas sitta och tralla och slå takten med kaffeskeden. Jag ville få fram ungdomar som ställde upp och på så sätt visa, att om ungdomar kan samarbeta med en gammal gubbe som jag så kan man komma överens över åldersgränserna över hela Sverige. Men vi noterades aldrig i media, och dessutom förde vänsteraktivister ett helvetes liv på våra möten. De övade på oss inför Göteborgs-kravallerna 2001.

Nej, det blev ingen succé för den nya partiskapelsen, som bara lyckades nå omkring en halv procent av rösterna i 1998 års val. Faktum är dock att partiet lär ha hållit fler torgmöten över hela landet än något annat parti och att man besvarade flest frågor via Internet än övriga partier. Det Nya Partiets program – exempelvis lägre skatter, mer kärnkraft, mindre invandring – påminde av lätt insedda skäl om Ny Demokratiska program.

Ian Wachtmeister har alltså varit med om en hel del under den korta tid han gjorde sin "politiska värnplikt". För mig står det därför klart att Jimmie Åkesson gör väl i att lyssna till de visdomsord han har att relatera. Här följer ytterligare några:

– Det är viktigt att inom partiet ha välutbildade människor inom alla områden. Vi försökte inom Ny Demokrati att ha utbildning på somrarna för riksdagsledamöterna, där vi hade en massa olika människor som föreläsare. Jag vågar påstå att vi hade den bästa riksdagsgruppen av samtliga partier. Sedan hade vi ingen riktig koll på vad alla sade och gjorde hela tiden, varje riksdagsledamot fick ett stort ansvar inom sitt område.

Sopa rent

Ian Wachtmeister förfaller inte sakna det politiska livet alltför mycket, men att han är glad och nöjd med att vid behov kunna ge Jimmie Åkesson ett handtag är uppenbart. En av de saker han tror fullt och fast på är exemplet betydelse:

– Man måste själv gå ut och göra någonting för att kunna påverka folk och sprida sitt budskap med stor glädje. Man skall sopa rent framför sin egen dörr. Därför har vi tagit initiativet till att rusta upp Nybrogatan, från Teatergrillen här nedanför upp till Östermalms torg. Det kan vara att sopa upp skräp eller att hålla gatan fri från snö. Den här verksamheten började vi med strax före kronprinsessbröllopet den 19 juni.

Så där håller han på, legenden Ian Wachtmeister. Kul verkar han ha också. Han avslutar med följande önskan:

– Vi behöver en stor parlamentarisk utredning om invandringspolitiken där alla fakta läggs på bordet och där inte kritiska röster straffas genom utfrysning. ■

Tommy Hansson
Chefredakör

Sverigedemokratisk Ungdom inleder officiellt samarbete med Dansk folkepartis ungdomsförbund

► Sverigedemokratisk Ungdom inleder officiellt samarbete med Dansk folkepartis ungdomsförbund och lanserar inför första sessionen med Ungdomens Nordiska råd ett gemensamt politiskt manifest. William Petzäll, vice ordförande SDU, kommenterar:

– Kontakten mellan DFU och SDU har varit god under senare år och det är för oss väldigt glädjande att vi nu inleder officiellt samarbete för att lyfta fram och skapa opinion kring viktiga frågor där gammelparterna svikit.

– Moderpartiets intåg i riksdagen innebär också att SDU tar plats i Ungdomens Nordiska råd, där vårt gemensamma politiska manifest drar upp riktlinjerna för vilka frågor vi ämnar driva med DFU och förhoppningsvis med fler likasinnade ungdomsförbund i övriga Norden, avslutar William Petzäll.

Här är ett urval ur det gemensamma valmanifestet:

- Värnande av demokrati och yttrandefrihet.

- Ingen acceptering av begränsning av det fria ordet i syfte att tillmötesgå antidemokratiska krafter, eller andra krafter som vill föra utvecklingen bakåt.

- Nationellt självstyre.

- Slå vakt om Nordens självständighet och kulturella särdrag.

- Motverka islamiseringen av Norden

- Kraftigt begränsad invandring från länder i Mellanöstern och Afrika.

- Stärkandet av nordisk kultur.

- Prioritera långsiktiga kultursatsningar stärka nordisk kultur och på ett tydligare och mer levande sätt än idag framhäva och förmedla det nordiska kulturarvet. ■

Erik Almqvist
Ordförande SDU

”Vi tar ingen skit”: SDU lanserar kampanj

SVERIGEDEMOKRATERNA HAR haft stora framgångar i de skolval som hållits runtom i landet. SD kan nu titulera sig fjärde största parti bland våra svenska ungdomar med 13 procent, en tredubbling av valresultatet jämfört med 2006. Vi har i och med detta noterat en oroväckande tendens där enskilda företrädare för skolor har gått ut och uttalat sig negativt om ett starkt SD-stöd bland eleverna på skolorna.

Vi har dessutom fått mängder av mejl från elever som berättar hur de har blivit negativt särbehandlade på sina skolor för att de sympatiserar med Sverigedemokraterna. Därför har vi i SDU nu valt att lansera en kampanj under namnet ”Vi tar ingen skit”, för att belysa och ta itu med de grova odemokratiska strömningar som härjar på lokal nivå.

Ett exempel på en skola som kraftigt brustit i sin objektivitet är ”Bäckadalsgymnasiet” i Jönköping där Sverigedemokraterna blev största parti med 45,4 procent av rösterna. Gymnasiechefen för skolan, Stefan Hagström, har med sina

Här syns några SDU:are på plats vid Jimmie Åkessons sommartal i Sölvesborg i somras - ”tar ingen skit” i fortsättningen. Foto: Tommy Hansson

uttalanden i media uttryckt sig på ett sådant sätt att SDU bestämde sig för att JO-anmäla skolan då de så kraftigt brustit i sin objektivitet. William Hahne, initiativtagare till kampanjen, kommenterar:

– Vi ser denna bristande objekti-

vitet som ett direkt hot mot demokratins grunder och därför har vi valt att JO-anmäla. Vi kommer även att granska andra skolchefer, rektorer och lärare som inte respekterar de demokratiska val som hållits på deras skolor och vi uppmanar elev-

erna på dessa att stå på sig. Vi tar ingen skit! ■

Erik Almqvist
Ordförande SDU

SDU skickar öppet brev till Moderaternas riksdagsledamot Abdirisak Waberi

VI SKRIVER TILL dig med anledning av dina uttalanden beträffande din syn på jämställdhet och kvinnans roll i samhället.

I intervjuer har du bland annat uttalat dig om att män kan ha fyra fruar, att mannen är den starke och familjens överhuvud och att om en kvinna är otrogen får hennes man slå henne samt att det är oacceptabelt att Sveriges muslimer skakar hand med kvinnor.

Dessa uttalanden föranleder några frågor som vi skulle uppskatta om du tog dig tid att besvara

- Kommer du i egenskap av riksdagsledamot driva frågan om att legalisera månggifte?

- Kommer du i egenskap av riksdagsledamot driva frågan om att tillåta kvinnomisshandel?

- Kommer du att försöka påverka ditt eget parti i en mer islamisk och därmed också i en mer kvinnofientlig riktning?

- I och med din ledande roll och ditt inflytande över muslimska friskolor undrar vi om du anser att dina värderingar om jämställdhet och kvinnans roll i samhället överensstämmer med de uttalade demokrati- och jämställdhetsmål som återfinns i läroplanen?

- Kommer du i riksdagssammanhang skaka hand med kvinnliga kollegor?

SDU:s förbundsstyrelse frågar i ett öppet brev till nye M-riksdagsmannen Abdirisak Waberi om denne kommer att arbeta för månggifte från sin riksdagsplats.

Du har sagt att du definitivt skulle vilja leva i en muslimsk stat, men varför har du då valt att bosätta dig i ett demokratiskt och jämställt land och inte i en muslimsk stat?

Med förhoppning om svar
Förbundsstyrelsen
Sverigedemokratisk Ungdom ■

Skåne och södra Sverige:

Fantastisk valrörelse med ett lyckat resultat

En väl planerad och genomförd valrörelse. Skåne som utmärkte sig dels med en spektakulär och offensiv valrörelse och dels med att partiledaren Pia Kjaersgaard från Dansk Folkeparti kom till Höganäs och talade tillsammans med Jimmie Åkesson.

CARINA HERRSTEDT, NYBLIVEN riksdagsledamot från Landskrona, berättar för SDK om hur SD-medlemmarna i Skåne med omnejd satsade på att träffa väljarna personligen vid samtliga lokala marknader på ett positivt sätt. Det delades ut pennor, SD-vatten och material som presenterar oss och vår politik.

Carina Herrstedt berättar att satsningen på stripade bilar med blåsippor, personliga möten på marknaderna och positiva torgmöten har varit enormt framgångsrik. Hon fortsätter vidare och lyfter fram alla fantastiska partiföreträdare som är engagerade i kommunerna, vilket är en förutsättning för framgång liksom god planering. Detta liksom satsningar på lokala budskap i både flygblad och postut-

SD:s lastbilar med riksdagskandidaten Carina Herrstedt som dekor gjorde stor lycka i Malmö. Foto: Jens Leandersson

Här är det inte läge att kasta vatten, inte om det rymms i SD:s plastflaskor... Foto: Bengt Hellström

skick av regionala valtidningar där lokala företrädare med förankring i väljarnas vardag presenterades gav resultat.

Budskapet

– Vi hade en positiv ansats där vi presenterade lösningar på problemen istället för att enbart agera som ett missnöjesparti, framhåller Carina Herrstedt. Till skillnad från föregående valrörelser så fanns det tidigt en valplan som beskrev vad vi skulle göra och hur vi skulle nå ut och uppfattas.

Enklast uttryckt så gjordes det en satsning på att nå pensionärsväljare genom annonsering och riktade utskick, andra målgrupper skulle nås genom radioreklam i Mix Megapol och rockkanalen samt genom personliga möten där Jens Leandersson och Carina Herrstedt åkte runt i en stripad blåsippabil och höll torgmöten eller mötte väljare i vardagen.

I Malmö köptes det in reklam på lätta lastbilar som körde runt i staden Malmö, i Klippan sattes det upp 2,5 meter höga affischer.

– Men viktigast av allting har va-

rit de personliga mötena vid marknaderna, där Helmuth Petersén gjorde ett enormt arbete, menar Carina Herrstedt som betonar:

– De personliga mötena har varit kvalitativa och samtidigt förändrat bilden av Sverigedemokraterna. Vi har varit tydliga och konsekventa i vårt budskap.

Grunden

Det finns människor som inte syns men som är grundbultarna i partiet. Kanslipersonalen har under hela valrörelsen, liksom alla eldsjälarna som hjälpt till, varit fantastiska. Hundratals telefonsamtal, närmare ettusen e-post med beställning av information och valsedlar har kans-

lipersonalen besvarat.

– Läger man då till alla som varit ute och hjälpt till att dela ut närmare en halv miljon tidningar och flygblad utöver en miljon regionala och lokala postutskick utöver valsekretariatet. Det går inte att värdera alla dessa människors insatser, flikar Jens Leandersson in, som är distriktsordförande och passar på att hylla sina medarbetare.

Dansk dynamit som avrundning

Över 200 personer kom till Höganäs med kort varsel till ett utomhusmöte där både Jimmie Åkesson och Dansk Folkepartis Pia Kjaersgaard talade. Pia Kjaersgaard delade ut verbala smällar till såväl Reinfeldt som

Sahlin men inte minst den svenska journalistkåren.

Besöket från Danmark och Jimmie Åkessons tal gav ny energi åt trötta valarbetare, och resultatet i riksdagsvalet gav ett genomsnitt på 9,5 procent i Skåne och 6,1 procent i genomsnitt i övriga södra Sverige. Både Carina Herrstedt och Jens Leandersson är märkbart stolta över distrikt Syds valresultat och det arbete som låg bakom framgångarna.

Niklas Andersson

Extern skribent

Jimmie Åkesson uppvaktas av ung beundrarinna under glatt överinseende av Pia Kjaersgaard. Foto: SDK

SD Bjuv bäst i Sverige

► Sverigedemokraterna svarade för en mycket framgångsrik valrörelse i södra Sverige i allmänhet och Skåne i synnerhet. Allra bäst – i Skåne som i Sverige som helhet – gick det i Bjuv, där partiet nådde 19,2 procent av rösterna vilket gav sex mandat i fullmäktige.

– Vi är mycket glada och står inför det behagliga dilemmat att ingen kan bilda majoritet utan att kontakta oss, citeras SD Bjuvs ”starke man” Allan Jönsson i Lokaltidningen.

Enligt Allan Jönsson förlöpte valrörelsen i Bjuv helt utan tråkiga incidenter. SD:s framgångsrecept på orten förklarar han så här:

– Vi tar diskussionerna precis överallt och vi står för våra åsikter... Bjuvs invånare känner sig otrygga och vill ha en förändring.

Genom sin succé i kommunalvalet övertar SD Bjuv SD Landskronas roll som framgångsrikaste SD-avdelningen i Sverige. ■

Sensationsval i Bromölla

► Kommunalvalet i skånska Bromölla såg två sensationer. Dels gick Socialdemokraterna kraftigt tillbaka och gick för första gången miste om egen majoritet. Sossarna gick bakåt med 10,8 procent till 39,9 procent av röstetalet. Dels blev valet en spektakulär framgång för Sverigedemokraterna.

SD blev således tredje största partiet i Bromölla med 16,8 procent och fick därmed sju mandat i ortens fullmäktigeförsamling, vilket dock tyvärr ej ledde till vägmästarställning.

SD Bromöllas gruppledare Magnus Persson blev enligt Kristianstadsbladets referat ”tagen på sängen” av framgången:

– Varken jag eller mina partikamrater har känt de vindarna. Jag trodde vi skulle kunna öka något mandat och målet var att inte tappa. Allt annat var en bonus. ■

Gott om lågvattensmärken i medias valrapportering

ALLA SAMHÄLLSDEBATTÖRER är överrens om att en fri press, yttrandefrihet, åsiktsfrihet och pressfrihet är absolut nödvändiga fundamenta i en demokrati värd namnet. Samtidigt har vi enskilt ägda tidningar som sympatiserar med vilket parti eller ideologi de själva så önskar. Normalt propagerar tidningarna för sin ideologiska hemvist på ledarsidan, medan nyhetsdelen och den politiska delen av tidningen skall gälla för att vara mer objektiv och av rapportering natur. Att denna princip inte alltid gäller fullt ut är uppenbart, men så länge läsarna själva är i stånd att kritiskt granska tidningens rapportering med dess politiska hemvist upplever vi ändå inget överhängande demokratiskt problem.

Inför valrörelsen 2010 uppstod dilemmat för de dåvarande riksdagspartierna att Sverigedemokraterna (SD) mycket väl kunde komma in i riksdagen (vilket de också gjorde på valnatten). Våra stora tidningsdrakar är ideologiskt hårt knutna till något av de sju politiskt korrekta riksdagspartierna samt en överideologi av mångkultur och en extremt generös immigrationspolitik. Följden blev att vår demokrati sattes på ett hårt prov, speciellt vad avser yttrandefriheten och pressfriheten. Klarade då vår demokrati provet? Svaret måste bli ett "nej".

Press och övrig media kastade av sig fernissan av demokratisk gentlemannamässighet och framträdde som diktatoriska institutioner vilka försvarade sina egna intressen med alla till buds stående medel, även odemokratiska sådana.

De klaraste övertrampen gjorde Expressen och Aftonbladet. Expressen förde precis inför valet (19 september) fram sin brutalaste politiska artikel någonsin, med en bild på förstasidan med en sverigedemokratisk valsedel låg i rännstenen tillsammans med en fimp. Rubriken var att "rösta nej till hatet". Detta trots att hela Expressens egen kampanj mot SD pyrde av hat. Aftonbladet hade på sin förstasida en stor avvisande hand med rubriken "vi gillar olika" (19 september). Detta som en direkt uppmaning att inte rösta på SD. Tydligt gillade inte Aftonbladet att någon tycker olika. Att de inte själva reflekterade över denna paradox ställer stora frågetecken angående redaktionens intellektuella kapacitet.

Att den samlade, rikstäckande kvällspressen på detta sätt använder nästan hela sitt samlade politiska utrymme och kapacitet för att förmå människor att inte rösta på ett fullt demokratiskt och legitimt parti måste strida mot de grundläggande fundamenta som utmärker en fungerande demokrati. När sådana här tendenser uppträder i Ryssland tvekar inte hela det politiska Sverige att resa sig upp och med stark stämning skrika "odemokratiskt", nu hände faktiskt samma sak i vårt eget land.

Morgontidningarna DN och SvD använde inte samma grova metoder som kvällstidningarna, men även de använde oerhört mycket utrymme och kapacitet för att smutskasta (ofta med oerhört tunt faktaunderlag) ett politiskt parti, nämligen Sverigedemokraterna. Exempel på hetskampanj mot SD i valrörelsen är

"Jag delar inte dina åsikter och jag är beredd att dö för att förvägra dig rätten att framföra dem". Detta citat av Evelyn Hall (felaktigt tillskrivet Voltaire) kunde vara mottot för svenska medier, anser Robert Stenkvist.

en debattartikel i DN (15 september) där Martin Peterson föreslog att de övriga riksdagspartierna skall sätta SD i karantän. Likheterna med organiserad mobbing är slående och vi kan tänka oss reaktionerna om någon skulle föreslå att sätta KD eller V i politisk karantän, partier som för omvärlden förmodligen ses som betydligt extremare partier än SD.

En opinionsartikel i SvD (15 september) undertecknad Fathi El-Abed, stiftare av föreningen Demokratiska muslimer, varnar för att debattklimatet kommer att bli lika hemskt i vårt land som han anser att det är i Danmark, ifall SD skulle komma in i riksdagen. SvD drar sig inte ens för att kampanja mot SD i sin näringslivsdel. I en artikel varnar cheferna för de stora bankerna i vårt land för en instabil krona om SD kommer in i riksdagen (17 september). Här har vi alltså ett exempel på

att rena affärsmän och bankchefer går in i valrörelsen och försöker påverka människors röstande på valdagen. Detta måste betraktas som ett historiskt demokratiskt lågvattensmärke.

Andra lågvattensmärken var det gott om när valdagen närmade sig och paniken spred sig bland våra tidningsredaktioner.

Enligt grundläggande demokratiska principer så bygger varje verklig demokrati på de positiva opinionsfriheterna, där ingår bland annat tryckfriheten och pressfriheten. De positiva opinionsfriheterna är en nödvändig del i ett demokratiskt samhälle och syftar till att främja ett fritt meningsutbyte som är nödvändig i en levande demokrati. Vi såg att inför valrörelsen 2010 så gjorde vår media och press allt som stod i sin makt för att bryta mot principerna om de positiva opinionsfriheterna. Tidningarna lade sin främsta energi på att smutskasta SD samt avhålla människor från att rösta på SD. Att propagera för sin egen ideologi stod mycket långt ned på ledarredaktionernas prioriteringslista inför valet 2010.

Måhända har dagens politiska och mediala maktelit vänt på Evelyn Halls berömda citat som felaktigt är tillskrivet Voltaire. Den svenska elitens rättesnöre är i stället "jag delar inte dina åsikter och jag är beredd att dö för att förvägra dig rätten att framföra dem".

Den svenska elitens rättesnöre är i stället "jag delar inte dina åsikter och jag är beredd att dö för att förvägra dig rätten att framföra dem".

Robert Stenkvist
SD Västra Södertörn

Kritik mot rödgrönas budget

Efter en snabb granskning av de rödgrönas skuggbudget som presenterades den 25 oktober ställer sig Sverigedemokraterna kritiska på bland annat följande områden:

1. Skatt på pension

De rödgröna upprätthåller med sitt budgetförslag linjen att pensionärer skall beskattas hårdare än de som arbetar, trots att pension bör ses som uppskjuten lön. Med Sverigedemokraternas politik uträddas pensionärsbeskattningen redan år 2011, utan vaga ambitionsyttringar.

2. Kriminalpolitiken

De rödgröna visar fortsatt att man inte avser göra landet tryggare genom att man utelämnar nödvändiga satsningar och politiska ställningstaganden inom det kriminalpolitiska området. Man skärper inte straffen för grova och upprepade brott och man utelämnar även nödvändiga resursförstärkningar för att öka tryggheten i samhället.

3. Försvaret

Försvarsmaktens minskade anslag med den rödgröna politiken

medför att landet i stort sett helt saknar försvarsförmåga vid ett yttre angrepp.

4. Invandringspolitiken

Den rödgröna konstellationen vidhåller inte minst en fortsatt oansvarig massinvandringspolitik; en politik som tydligt utmärker sig i relation till jämförbara länder, och man gör detta genom att ange att invandrare skall vara en prioriterad grupp. I vårt Sverige skall alla ha lika rättigheter och skyldigheter - utan kvotering. ■

3 frågor till 3 sverigedemokrater

1. Vilka utskott är du invald i?
2. Vad arbetar man med för frågor i ditt utskott?
3. Vad ska bli roligast i riksdagen?

Carina Herrstedt, Landskrona

1. Ledamot i civilutskottet, ersättare i socialutskottet.
2. Civilutskottet bereder ärenden om bland annat äktenskaps-, föräldra-, handels- och jordabalkarna men även samhällsplanering, bostadsförsörjning, byggande samt konsumentpolitik. Socialutskottet bereder ärenden om alkoholpolitiska åtgärder, hälso- och sjukvård, åtgärder mot missbruk och andra socialtjänstfrågor men även omsorg om barn och ungdom samt äldre och handikappade.
3. Att kunna fatta beslut som underlättar ute i kommunerna. Jag kommer ju att jobba med ett utskott som verkligen kan göra skillnad runt om i landet med samhällsplanering, byggande och konsumentpolitik.

Margareta Sandstedt, Gävle

1. Jag är invald i EU-nämnden.
2. Då samtliga utskott i så hög grad berörs av EU-beslut är ämnesområdena spridda. I nämnden behandlas även en del utrikespolitik.
3. Att i enlighet med vår vägmästarroll få möjlighet att påverka.

Mattias Karlsson, Malmö

1. Kulturutskottet.
2. Kultur och idrottsfrågor.
3. Att på allvar få ta upp kampen mot den kulturradikala och svenskfientliga kulturpolitiken samt chansen att få fördjupa mig i kulturfrågorna och att få åka runt i landet för att lyssna på, lära mig av och i bästa fall också hjälpa, de människor, föreningar och organisationer som varje dag arbetar med att bevara och levandegöra vårt kulturarv.